

En saanut apua

En saanut apua

Nimimerkki Masentunu viilteliä

Ikä 14

Oon siis nyt 14 ja aloitin viiltelyn joskus kutosluokan loppu puolella. Eka se oli tosi pientä. Tein vaa pienii pintanaarmui hakaneulalla ja niitä ei huomannu. Kesällä oltii perheenkaa ulkomailla ja ku laitoin aurinkorasvaa äiti näki kädet. No sit se ja iskä piti kunno puhuttelun siitä ja sanoin etten enää ikinä tee sitä. Arvaatte varmaa mite kävi. Jonki aja kuluttua aloitin tekee sitä kunno terällä. Siit tuli syvempää ja addiktoidun. Yks keskiviikko ilta meen äitin makkariin ja kerroin mitä olin tehny ja pyysin oikeeta apua ammattilaisilta. Äiti sano etten saa apua. Se sano et et oo nii sairas et tarviit ammattiapua et toi on vaa huomion hakemista ja kuuluu teini ikään. Sit jatkoin sitä ja ei kukaa huomannu, mut monta kuukautta myöhemmi äiti huomaa ja sitä ei ees kiinnostanu. Nyt vaa viiltelen. Häpeen arpii ja aina ku oon t-paidal must tulee ujo vaik en oo sitä normaalisti. Haluisin ammattiapua ja ehkä lääkityksest olis apua en tiiä. Mut älkää ikinä alottako sitä se ei oo hyvä juttu. Mut ku viiltelee se on nii addiktio sen veren näkemine ja ku sattuu nii saatanasti. Ja sit oon nii tyhmä ja katon viiltely kuvia vaik tiiän et ne motivoi mua vaa viiltelee enemmänä. Mut täs mu tarina tähä asti.

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2020/en-saanut-apua>